

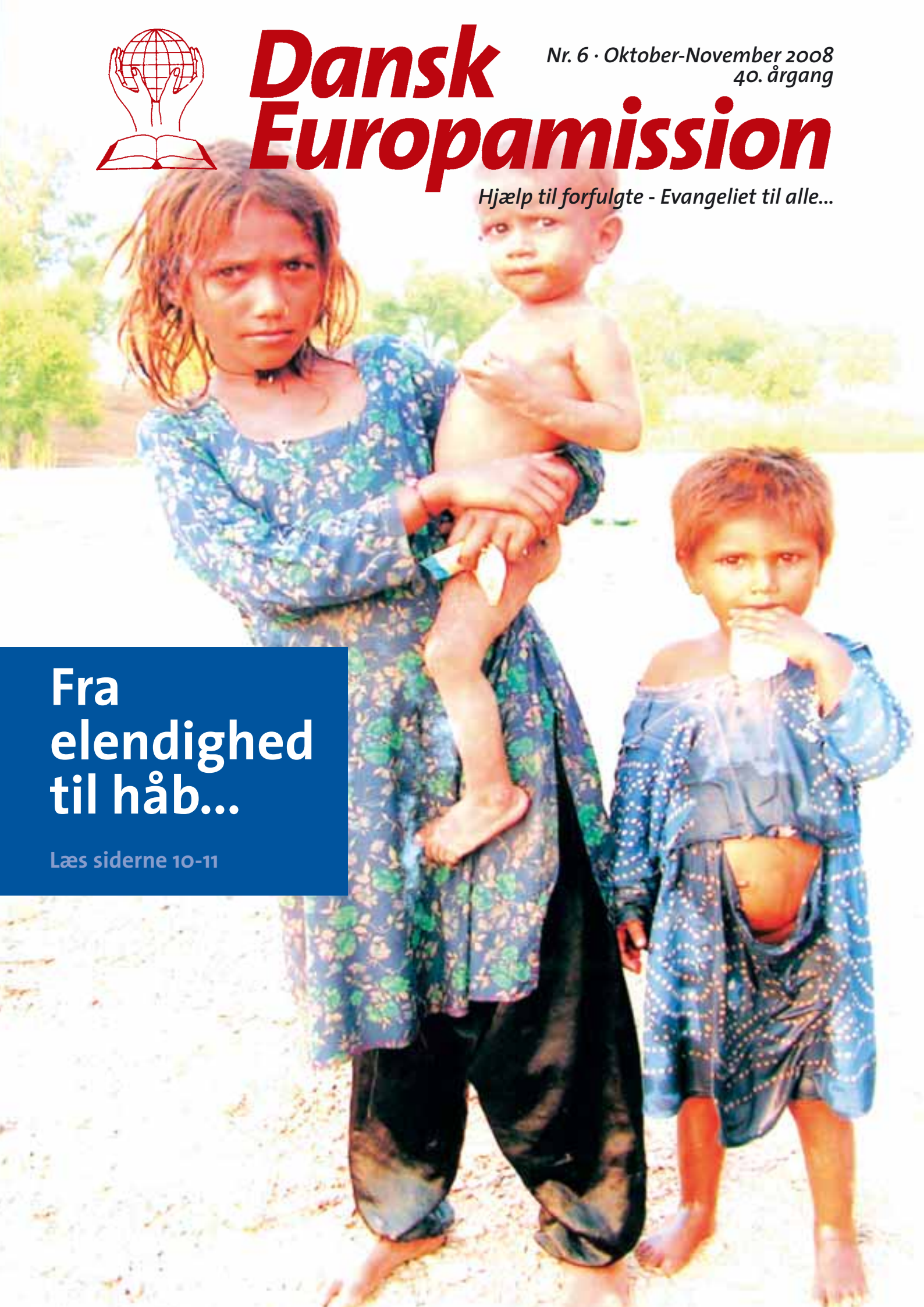
Dansk Europamission

Nr. 6 · Oktober-November 2008
40. årgang

Hjælp til forfulgte - Evangeliet til alle...

Fra
elendighed
til håb...

Læs siderne 10-11

Dansk Europamission
Postboks 60, 2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
E-mail: daneu@daneu.dk
Hjemmeside: www.daneu.dk

Gavegiro-konto 808 2200
Bankkonto 3140-0008082200
Danske Bank

Dansk Europamission er en fælleskirkelig organisation med medarbejdere fra og partnerskabsprojekter i evangelisk-lutherske, romersk-katolske og ortodokse kirker samt forskellige frikirker, deriblandt baptist- og pinsekirker.

Formand for bestyrelsen:
Pastor Bent Honoré

Formand for repræsentantskabet:
Sognepræst Henning Astrup

Generalsekretær:
Pastor Henrik Ertner Rasmussen

Ansv. redaktør: Henrik Ertner Rasmussen
Redaktør: Henrik Due Jensen
Oversættelse og korr.: Anne-Marie Langhorn
Forsidefoto: Apostolic Church, Pakistan
Layout: Henning og Lilian Jørgensen
www.himmelblaa.dk
Tryk: AKA-Print A/S
ISSN nr.: 0903 3548
Oplag: 9.700

“Dansk Europamission” tilsendes gratis

Vore rejsesekretærer kommer gerne forbi.
Kontakt venligst:

Henrik Due Jensen, Vallensbæk
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: hdj@daneu.dk

Nete Ertner Rasmussen, Everdrup pr.
Tappernøje.
Tlf.: 5556 4017. Fax: 4444 1300
E-mail: ertner@mailme.dk

Henrik Ertner Rasmussen, Everdrup pr.
Tappernøje.
Tlf.: 4025 7313 (kontor), 4444 2040 (priv.)
Fax: 4444 1300
E-mail: her@daneu.dk

Poul Thomsen, Gatten, pr. Farsø
Tlf.: 9866 3035. Fax: 9866 3536
E-mail: saronsslette@mail.dk

Benjamin Bach, Bagsværd
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: benjamin@daneu.dk

AF GENERALSEKRETÆR,
PASTOR HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Tigre og kristne – truede arter

Mens verden så på i tavshed, blev over 50.000 kristne fordrevet fra deres landsbyer og boliger i den indiske delstat Orissa, og kirker, skoler og andre institutioner blev angrebet, mange af dem brændt ned til grunden. Nej, det er ikke gamle nyheder fra julen 2007. Det startede den 24. august i år som hævnangreb for et mord på en hinduleder, et mord, som de kristne blev beskyldt for at have stået bag, skønt det i virkeligheden var en maoistisk oprørsgruppe. Havde der været tale om bengalske tigre, der blev udsat for dette, havde dyreværnsgrupper verden over været i oprør, og internationale organisationer ville have opfordret Indiens regering til at gribe hårdt ind over for ødelæggelsen af tigre-nes *habitat*, altså deres leve-, jagt- og yngleområde.

Når ligefrem et femcifret antal mennesker fordrives på denne måde, er det derfor lidt mærkeligt at se, hvor spag reaktionen er fra FN og især da FN's menneskerettighedsråd. Delstatsregeringen i Orissa har været alt for langsom til at dæmme op for urolighederne, som mest af alt skyldes rasende pøbel, som det, indrømmet, kan være svært at håndtere, med mindre politiet faktisk begynder at skyde på civile, hvilket sandsynligvis blot ville gøre ondt værre.

Indiske kristne i andre delstater protesterede på fredelig vis ved at lukke alle deres skoler over hele Indien i en dag. Men fundamentalistiske hinduer i delstaten Karnataka opildnede regeringen til at straffe de kristne skoler for denne lukning. Responsen fra organisationen *Global Council of Indian Christians* var, at hvis regeringen straffer de kristne skoler, vil den kunne dømmes for religiøs diskrimination, fordi hinduistiske skoler f.eks. tidligere har været lukket som led i politisk-religiøs motiveret protest, uden at regeringen har taget affære over for skolerne.

At lukke skoler er et drastisk skridt, som rammer sagesløse, men det er trods alt en meget mild reaktion i forhold til den sanseløse vold, der rammer de kristne i Orissa, og hvis det er det, der skal til for at gøre folk opmærksomme på problemet, et problem, der har kostet mange

Indhold

menneskeliv og ødelagt tilværelsen for op mod 100.000 mennesker, så bør man udvise forståelse for dette skridt. I Danmark viger man jo ikke tilbage fra konflikter på arbejdsmarkedet, når det gælder nogle få kroner mere i løn!

Lad os sammen bede for Indiens kristne, da konflikten i Orissa åbenbart påvirker de kristnes situation i negativ retning også i andre delstater, og lad os stå sammen med dem, hvis liv er blevet slået i stykker af det dæmoniske raseri, som karakteriserer dem, der lod sig rive med af hævnthirst opstået på et falsk grundlag, men som ikke ophører, selv om det falske grundlag for længst er blevet afsløret. Dæmonien er nemlig først og fremmest en reaktion på, at Jesus er kommet for at føre mennesker til frelse, og på at Hans Hellige Ånd lige nu manifesterer sig ekstra stærkt netop i Indien.

Af Henrik Ertner Rasmussen

Tigre og kristne – truede arter

Af Henrik Ertner Rasmussen ... side 2

Situationen i Indien er yderst alvorlig for de kristne...

... side 4

450 drømme om et bedre liv

... side 6

HUSK tilmelding til skattefradrag – frist 1. december 2008 ...

... side 7

Gør en forskel - bliv appellen!

... side 8

Uddeling af nødhjælp til ofre for oversvømmelse i Pakistan

... side 10

Stilhed før stormen

Kirgisiske baptister regner med et vanskeligt efterår... side 12

Sæt kryds i kalenderen:

Dansk Europamissions

45-års-fødselsdag... side 13

Alarm fra Orissa, Indien

Bagmanden for angrebene mod kristne i Kandhamal-distriktet i julen myrdet af maoistiske oprørere – kristne får skylden ... side 14

Victoria smiler,

fordi hun går i skole... side 16

Fra elendighed til håb

Atiha hedder den 14-årige pige på forsidebilledet. Hun står her sammen med to af sine søskende. For halvandet år siden blev deres far bidt af en slange og døde. Deres mor, Jamila, arbejder hårdt i marken og har ansvar for fire børn, der skal have mad. I august måned i år blev deres lehus ramt af vandmasserne, der tog alle deres ejendele med sig. Det var en katastrofe for familien.

Jamila og børnene har nu fået hjælp af Dansk Europamission sammen med godt 2000 andre fattige mennesker i Rajanpur i Pakistan.

Tak til dig, der har støttet ofrene for denne oversvømmelse og dermed givet mennesker håb midt i elendigheden.

De varmeste hilsener

Henrik Due Jensen
Projektchef

Situationen i Indien er yder

Med en vis rædsel har vi i Dansk Europamission fulgt situationen i delstaten Orissa i den østlige del af Indien.

Dansk Europamission har for nylig sendt penge til vores samarbejdspartner, All India Christian Council, i Hyderabad. Med disse midler vil vi sikre, at også de sidste ødelagte kirker fra angrebet i julen 2007 bliver genopbygget.

Men efter at den kendte hinduistiske leder Lakshmananda Saraswati den 23. august 2008 blev dræbt af maoister, bliver de kristne i Orissa igen forfulgt af ekstremistiske hinduer. Selv om de kristne ikke står bag mordet på hindulederen, har de alligevel måttet betale prisen for maoisternes mord, og det er lykkedes ekstremisterne at sætte gang i en ondsindet kædereaktion, der nu har

kostet omkring 50 kristne mennesker livet. Herudover er 400 kirker, 500 huse og kristne institutioner blevet ødelagt.

Under disse optøjer har Dansk Europamission blandt andet modtaget oplysninger om en nonne, der blev brutalt voldtaget af radikale hinduer. Desuden blev en anden kvinde brændt levende på et børnehjem. Fattige kristne dalitter (urørlige) er blevet sendt på flugt i tusindvis. Myndighederne har ikke formået at beskytte de kristne mod ekstremisternes vredesudbrud.

Den indiske premierminister Manmohan Singh, der selv tilhører minoritetsbefolkningen sikkerne, har kaldt angrebene for en "national skam". Det må man give ham ret i, for hvordan kan man i verdens største demokrati undlade at forhindre

*Huse brændes og ødelægges i hundredvis af hindu-fundamentalister.
(Foto: All India Christian Council)*

*Den forbrændte pige hedder Namrata. Fundamentalisterne skåner tilsyneladende ingen.
(Foto: All India Christian Council)*

dre angreb af denne størrelsesorden mod kristne? Hvorfor eksisterer der denne sløvhed, når myndighederne i et demokratisk samfund burde beskytte de udsatte og fattige kristne i landet? Uanset om vi får et klart svar på disse spørgsmål, så taler situationen sit eget klare sprog - Indiens myndigheder formår ganske enkelt ikke at forsvare den kristne minoritet endnu.

st alvorlig for **de kristne**

Hvor længe?

De seneste angreb på de kristne i Indien efterlader én med tanken:

Hvor længe skal forfølgelse af kristne vare ved?

Jeg ved det ikke, men som kristne må vi stå sammen til det sidste.

I december 2007 blev fire kristne mennesker dræbt og omkring 100 kirker og 730 kristne hjem ødelagt under optøjerne, som skyldtes hinduekstremisternes frustration over de hinduer, der konverterer til kristendommen. Særligt de allerfattigste og laveste i kastesystemet, dalitterne, har taget kristendommen til sig, og det betyder, at de har fået troen på, at de har værdi som mennesker

og derfor ligesom andre har ret til at træde ud af slavearbejdet, som de har været bundet til. Netop disse nykristne vil Dansk Europamission hjælpe, bl.a. ved at give kvinderne mulighed for et lille mikrolån, så de kan iværksætte små forretninger og blive i stand til at forsørge deres familier på en mere værdig måde.

450 drømme om et bedre liv

Projekt "Hjælp et barn i skole"

drejer sig om at hjælpe fattige børn til skoleuddannelse i Pakistan i og omkring storbyen Lahore. Ved at sikre børnene en grundlæggende uddannelse af høj kvalitet på fem forskellige kristne skoler i Pakistan baner vi vejen for en bedre fremtid, hvor disse fattige børn senere vil få langt flere muligheder for at få et arbejde, der kan forhindre fattigdom og undertrykkelse.

Situationen for de fattige kristne i Pakistan er yderst alvorlig, fordi de som minoritet ofte står ubeskyttede tilbage i et ellers overvejende muslimsk samfund, hvor ekstremister ofte har frit spil til at forfølge kristne og andre minoriteter.

Men med dette skoleprojekt kan vi forhindre, at disse fattige familiers børn ender i samme undertrykkende situation som deres forældre. Uddannelse vil gøre misbrug vanskeligere.

I generationer er fattige kristne familier blevet udnyttet af bedrestillede muslimske familier, der har benyttet sig af deres uvidenhed, så de i årtier fanges i slaveriarbejde, fordi de er kommet i gæld til deres arbejdsgiver. Disse arbejdsgivere sørger for, at de fattige kristne familier vedbliver at være i gæld til dem. I andre situationer må fattige kvinder og unge piger arbejde i huset hos bedrestillede muslimske familier. Her risikerer de at blive chikaneret groft, og nogle bliver seksuelt krænket.

Vi er overbevist om, at uddannelse er den bedste vej ud af denne udnyttelse. Derfor har Dansk Europamission allerede hjulpet i hundredvis af børn til skolegang og dermed taget det første skridt til at ændre disse børns fremtid radikalt.

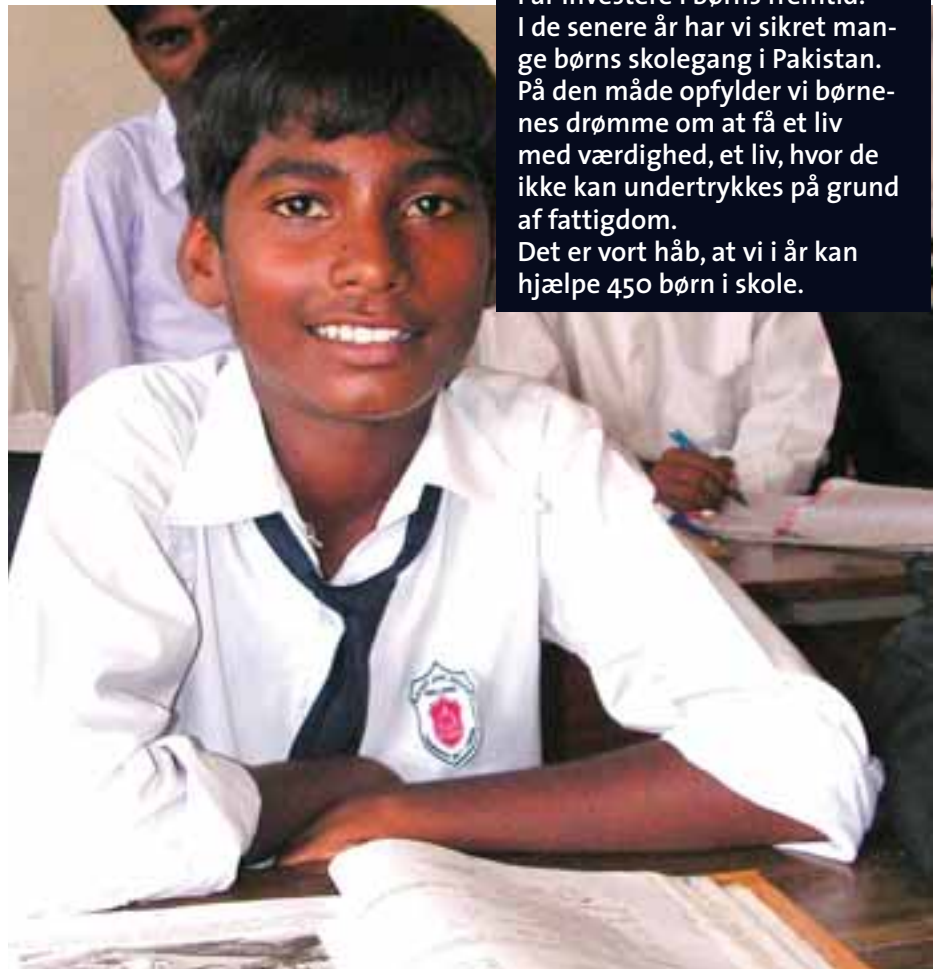
Dette projekt er med til at hjælpe fremtidens familier ud af fattigdom, fordi uddannelse vil give dem mulighed for at få gode jobs og dermed en indtægt, der kan forsørge deres familie. Uddannelse vil hjælpe dem til at få en større selvrespekt og blive bedre socialt stillet i samfundet. Uddannelse vil også være med til at forhindre, at de børn, vi hjælper, bliver involveret i kriminalitet, der blot ville føre til mere elendighed.

Dårligt stillede mennesker i det pakistanske samfund negligeres af bedre-

stillede mennesker. Derfor er det yderst vigtigt at hjælpe dem op ad rangstigen. Børn, der kommer fra disse fattige kår, får tilsyneladende ingen opmærksomhed fra myndighederne, selv om de er i besiddelse af gode evner.

Derfor er der brug for vor indsats, så børnene kan få en reel chance for at forbedre deres liv ved, at vi giver dem en uddannelse og dermed et redskab til en mere sikker fremtid.

Dansk Europamission vil igen i år investere i børns fremtid. I de senere år har vi sikret mange børns skolegang i Pakistan. På den måde opfylder vi børnenes drømme om at få et liv med værdighed, et liv, hvor de ikke kan undertrykkes på grund af fattigdom. Det er vort håb, at vi i år kan hjælpe 450 børn i skole.

Jamil er en af de heldige, som Dansk Europamission hjælper med skolegang. Han siger: "Jeg ved, at det kun er med uddannelse, at jeg kan ændre mit liv og reducere vores fattigdom." - Hans familie må arbejde i marken for en godsejer, der behandler dem dårligt. Jamils håb er at kunne støtte sin fattige familie. Skolegang er vejen frem til indfrielse af denne drøm.

HUSK tilmelding til skattefradrag – frist 1. december 2008

Gaver til Dansk Europamission er fradragsberettigede. SKAT har gjort fradraget betinget af en indberetningsordning, hvor de almenvelgørende organisationer indberetter givernes gavebeløb, som bliver fortrykt på selvangivelsen. Fra og med i år kan man derfor ikke længere selv sætte gavebeløbet på sin selvangivelse.

Indberetningen foregår via CPR-nr. Ønsker du fradrag for gaver til Dansk Europamission, indsendes CPR-nr. til os. Mange af vores givere har allerede indgivet det. Fristen er 1. december 2008. Ved årets udgang vil du modtage en årskvittering. Meddelelse om eventuelle rettelser i gavebeløb eller CPR-nr. skal indgives til os snarest herefter.

Send også dit CPR-nr., hvis du støtter via Betalingservice

Hvor stort er skattefradraget i 2008?

I 2008 kan man give op til 14.500 kr. og få fradrag for 14.000 kr. pr. person, det vil sige, at de første 500 kr. er der ikke fradrag for. Giver man til flere organisationer, kan man lægge beløbene sammen. Det samlede gavebeløb til en organisation pr. år skal blot være på mindst 500 kr., for at det kan indgå i fradraget.

Fradrag for ægtepar

Er man et ægtepar, der giver til flere forskellige organisationer, kan man med fordel ”dele organisationerne imellem sig”, således at gaver til organisation A, B og C gives i hustruens navn, og gaver til organisation D, E og F gives i mandens navn. En anden mulighed er naturligvis at dele fradraget. Ved delt fradrag for gaver til Dansk Europamission oplyses navnet på indbetaler ved hver gaveindbetaling. Dette kan gøres ved at anføre givernummer (kan oplyses ved henvendelse), navn på indbetaler eller ved at skrive 1:1, hvis gaven skal deles ligeligt mellem jer.

Vi modtager gerne oplysningerne:

- på CPR-blanketten nedenfor
- via vores hjemmeside: www.daneu.dk via linket Skattefradrag (sikker forbindelse)
- pr. tlf.: 44 44 13 13, telefontid normalt kl. 9-15
- pr. fax 44 44 13 00
- som meddelelse på en gaveoverførsel via netbank
- som meddelelse på et girokort

Vi respekterer selvfølgelig, hvis du vælger ikke at oplyse dit CPR-nummer og dermed fravælger muligheden for at få fradrag i 2008.

Tak for hjælpen med at administrere ordningen.

Tilmelding til skattefradrag

Blanketten sendes i lukket kuvert til: Dansk Europamission, Postboks 60, 2880 Bagsværd

Evt. abonnent-nr. (se girokort):

Navn:

Eventuel ægtefælles navn:

Adresse:

Postnr.

By:

CPR-nr.

Eventuel ægtefælles CPR-nr.:

Ægtefælles navn og CPR-nr. oplyses kun, hvis fradraget skal deles!

Det gør en forskel...

Når vi i Dansk Europamission sammenligner os med andre selskaber, som arbejder med fortalervirksomhed, erfarer vi, at selvom vi måske er en lille organisation, har vores arbejde og indsats for de forfulgte kristne gennem fortalervirksomhed en stor betydning, i særdeleshed for personer som Zaur Balaev, præsten fra Aserbajdsjan, som blev løsladt på grund af appelbreve sendt til landets leder.

Der er hele tiden nye sager, som vi ikke må sidde overhørig. Derfor er det også med en stærk opfordring til at deltage i appeltjenesten, at jeg skriver til jer, at bibler og bibelrelateret skriftligt materiale er blevet tilbageholdt ulovligt af myndighederne i Usbekistan.

Bibler tilbageholdt i Usbekistan

Den 8. juli 2008 blev Usbekistans Bibelselskab, en lovligt registreret religiøs organisation, som stadig findes i Usbekistan, informeret om, at en forsendelse til dem af 11.000 bibler og anden kristen litteratur var blevet tilbageholdt af regeringens Komité for religiøse Affærer. Komitéen, som overvåger alle forsendelser af religiøs litteratur til Usbekistan, har tilbageholdt forsendelsen i tolden i hovedstaden Tasjkent siden 19. maj i år og forlanger nu, at forsendelsen sendes retur til afsenderen i Rusland. Dansk Europamission har i mange år været en vigtig sponsor i oversættelsesarbejdet af biberne, som tilbageholdes.

Alle toldpapirene, som Bibelselskabet har indleveret, var ellers blevet godkendt af tolden, og der har ikke været nogen fyldestgørende forklaring på, hvorfor biberne tilbageholdes. Bibelselskabet frygter, at de vil blive pålagt store bøder af myndighederne i form af opbevaringsafgift, fordi en sag, de ikke er skyld i, trækkes i langdrag.

Bibelselskabet oplever også en forøgelse af justitsministeriets officielle ransagninger i alle deres arbejds-grene og det på trods af, at organisationen fik fornyet sin autorisation i 2007.

For di bibler er af vital betydning for udbredelsen af Evangeliet, og etniske grupper i Usbekistan har hungret efter at læse Guds ord på deres modersmål, lægger Dansk Europamission stor vægt på denne sag. Vi opfordrer derfor til at bede for de kristne i Usbekistan.

Hvis nogen også vil gøre en indsats for de usbekiske kristne, opfordrer vi til at rette henvendelse til Dansk Europamission og få udleveret et appelbrev, som er stilet til den usbekiske ambassadør i England, således at vi kan presse og påvirke myndighederne til at slippe Guds ord ind i landet.

Vi ønsker at lægge pres på de ansvarlige, således at biberne kan blive frigivet og nå ud til folk, samt at den intensiverede kontrol af Bibelselskabet må ophøre, så de kan udføre deres arbejde.

*Netværkskoordinator
Benjamin Bach*

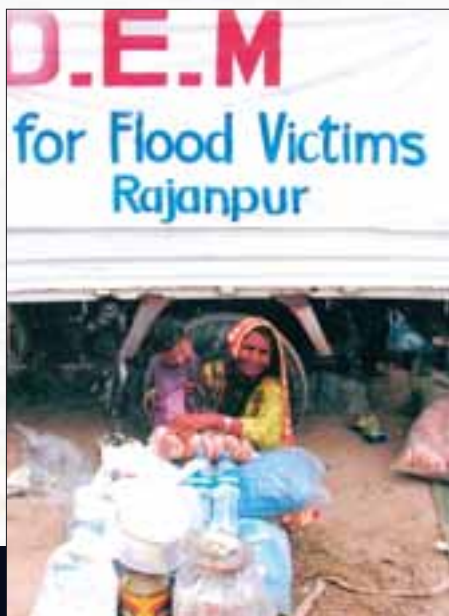

Gør en forskel –
BLIV APPELVE

EN!

*Kort over Usbekistan.
Ifølge det danske udenrigs-
ministerium er 88 % af befolk-
ningen i Usbekistan muslimer.*

En kvinde med et barn har modtaget nødhjælp.

Uddeling af nødhjælp til ofre for oversvømmelse i Pakistan

Det var den 9. august 2008, at en gruppe ihærdige nødhjælpsarbejdere fra Pakistan indkøbte mad, tøj, rent vand og medicin til ofrene for en oversvømmelse, der havde berørt i tusindvis af mennesker i det sydvestlige Pakistan. Varerne skulle købes ind, så nødhjælpsteamet næste dag kunne komme til Rajanpur for at dele nødhjælpen ud blandt de trængende. Ofrene for oversvømmelsen havde i mange tilfælde mistet deres lerbuse, som var brudt sammen under den voldsomme oversvømmelse. Teamet vidste derfor, at det skulle gå hurtigt med at få hjælpen frem.

Den næste dag begyndte nødhjælpsarbejderne at laste to sorthvidmalede lastvogne med nødhjælp. Inden de kørte, bad de om Guds beskyttelse over deres liv og begyndte derefter den lange rejse mod Rajanpur. Det tog dem det meste af dagen og noget af natten at køre de 650 km, inden de ankom trætte kl. 01.30 næste morgen.

Om morgenen gik de igennem de

beskidte vandmasser og fandt et tørt sted, hvorfra de kunne uddele hjælpen. Menneskemængden begyndte at råbe om hjælp. Forholdene var umenneskelige. Uden rent vand og uden husly og mad havde de forsøgt at overleve. Kvinder og børn drak sågar af det urene vand, fortalte Tahir, der var leder af aktionen. Han gjorde, hvad han kunne for at udtrykke sin dybeste medfølelse over for dem, der var ramt af denne sorg og ulykke.

Alle, som modtog hjælp, blev registreret, så der ikke kunne snydes med hjælpen. Der blev også uddelt medicin for sygdomme som diarré og fnat. Det tog nødhjælpsarbejderne seks timer at uddele hjælpen, som betød, at cirka 2000 nødlidende mennesker fik hjælp den 10. august 2008.

En ældre kvinde sagde, at hun havde mistet alting, og at hendes handicappede søn stadig sad på taget af deres hus. Huset var tilsyneladende ikke smadret helt af oversvømmelsen. Der var også en ældre herre,

der kunne berette, at han havde mistet sine afgrøder, to geder, en bøffel og alt, hvad han ellers ejede.

Til trods for al denne elendighed fortalte Tahir, at han følte fred og glæde, da han uddelte nødhjælpen til ofrene.

Vandmasserne har gjort det endnu vanskeligere for de fattige i Rajanpur, Pakistan.

AF HENRIK DUE JENSEN

En af lastbilerne med nødhjælp.

Dansk Europamission ønsker med denne rapport at sige tak til vore faste støtter og ikke mindst til Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling, der også bevilgede økonomisk støtte til nødhjælpsaktionen med midler fra DANIDA.

Enken Kanwal, som er 35 år gammel, græd, da hun så pastor Tabir og fortalte ham, at hun havde mistet sin ene datter, som var faldet i det dybe vand og var blevet ført væk af strømmen. Hun havde i forvejen mange problemer, da hun er enke. Hun skal arbejde meget for at tjene penge til overlevelse, for flodbølgen har ødelagt hendes lerklinede hus og alt i huset. Hun græd bittert, mens hun fortalte om sin datter og sin elendighed. Hun er glad for at have modtaget nødhjælp, for den vil styrke familien og give dem en chance for at overleve. For denne velsignelse takkede hun særligt pastor Tabir Saleem og Dansk Europamission.

Stilhed før stormen

B e r l i n – Her sidst på sommeren 2008 føler Alexander Shumilin, generalsekretær i Forbundet af evangeliske kristne Baptister i Kirgisistan, at han befinder sig i stilheden før stormen. På grund af modstand udskød det kirgisiske parlament i foråret vedtagelsen af nye, meget stramme religionslove. Lovforslagene vil være på bordet igen, når parlamentet samles igen den 1. september. De meget strenge love dækker fast ejendom og kirkemedlemmers uddannelse; de tillader udelukkende registrering af menigheder med over 200 medlemmer, hvilket vil gøre det umuligt for nystiftede menigheder at opnå retsstilling.

Pastor Shumilin, som er etnisk russer, kunne have valgt en lettere vej. Selv om han blev født i byen Kant i Kirgisistan i 1959, tilbragte han 17 år i den russiske hovedstad. Han studerede i Moskva og opnåede status som doktorkandidat i et teknisk erhverv. Men han modtog Kristus i sin fødeby i 1988. Han blev præst og besluttede at vende tilbage til sit hjemland i 1993. "Herren kaldte på mig," forklarede den ugifte, hvidhårede præst under en samtale i Bad Blankenburg i Tyskland i begyndelsen af august. "Jeg havde intet andet valg." Han fortsatte sin teologiske uddannelse i Skt. Petersborg og ved Sydafrikas Universitet i Pretoria. Han fik en magistergrad i teologi fra det universitet i 2002. Han har været leder af Det kirgisiske Baptistforbund siden 2003.

Præsten beretter, at de tidligere sovjetiske centralasiatiske republikker tilsyneladende har formuleret en fælles religionspolitik. Disse aftaler gør det muligt for de to største religiøse samfund at dele befolkningen op mellem sig. Det ortodokse Patriarkat i Moskva er ansvarligt for alle "europæere", islam for alle "asiater". De multi-etniske protestantiske sam-

fund bringer forvirring i denne uofficielle "arbejdsdeling". En femtedel af de tilbageværende baptister i landet er kirgisere; der eksisterer et antal strengt kirgisiske menigheder. De vil sandsynligvis stå over for de alvorligste forhindringer i de kommende år. Da de 19.000 etnisk-koreanske indbyggere i Kirgisistan hverken tæller som europæere eller centralasiater, er de en af de minoritetsgrupper, som er bedst udrustet til at kræve religiøs særstatus for sig selv. Shumilin konstaterer, at forholdene for protestanter har været yderst kritiske i Usbekistan.

Pres fra staten førte til dannelsen af Evangelisk Alliance i november 2006. Denne udviklede sig til "Forening af evangeliske kirker i Kirgisistan" i juli 2008. Overgangen var nødvendig, delvis fordi Kirgisistans ca. 200 lutheranere mente, at Tysklands evangeliske Kirkes udlandskontor ikke ville godkende et samarbejde med den teologisk-konservative Alliance. Selv om Foreningen er uden retsstilling, ser den sit kald i dannelsen af en fælles, samlet status for alle protestantiske trosretninger. Alexander Shumilin, der stod som leder af Alliancen og nu også leder Foreningen, understreger, at denne organisation ikke stræber efter teologisk enhed. Han hævder: "Vi afholder ikke nogen fælles gudstjenester og blander os ikke i andre trosretningers teologiske lære. Vi holder en slags rundbordssamtaler for at formulere en fælles holdning i forhold til staten." I lyset af de holdninger, som baptistdiasporaen fra Kirgisistan står for i Tyskland, er stærkere tværkirkeligt samarbejde ikke tilrådeligt.

Og dog er pastor Shumilin velbevandret i dialogen med andre nationale og udenlandske kirkelegemer, for han er også formand for det tværkirkelige "Centralasiatiske Koor-

Kirgisiske baptister regner med et vanskeligt efterår

dinationsråd". Han beretter: "Vi har tætte relationer med kirker i de andre centralasiatiske lande. Vi mødes adskillige gange om året og planlægger evangeliske møder og bønnegudstjenester samt fælles kvinde- og ungdomskonferencer." I april afsluttede præsten fra den kirgisiske hovedstad Bishkek formelt sin periode som leder af den løst strukturerede "Euro-asiatiske føderation af forbund af evangelisk kristne Baptister" i CIS-landene.

Generalsekretæren tilføjer, at grupper, menigheder og trossamfund er særdeles velkomne til at afgive bekymringserklæringer i de kommende dage. Breve, som indtrængende anmoder om religionsfrihed, kan sendes til den kirgisiske ambassade i ens hjemland eller til ens lands ambassade i Bishkek. Tyske baptister, som stammer fra Kirgisistan, har allerede gjort det – de interesserer sig tilsyneladende mest for dette tyndt-befolkede bjergland i Centralasien.

Det kirgisiske og det kasakhiske forbunds udtræden af Baptisternes Verdensalliance (BWA) og den Prag-baserede Europæiske Baptistføderation (EBF) i 2006 har efterladt et sår blandt Europas baptister. Shumilin tilskriver bruddet vesterlændinges holdning til spørgsmål som homoseksualitet, Bibelens ufejlbarlighed,

kvinders lederskab og karismatiske gaver. Han mener, at den teologiske dialog om disse emner blev afbrudt for tidligt af EBF. "Vores udtræden af BWA og EBF var ikke en pludselig og uventet handling. Men vi forbliver åbne over for diskussion om de emner, som bekymrer os. Vi vil gerne fortsætte med at forklare vores holdning." I hvert fald er der stadig tæt kontakt mellem disse to forbund og EBF og dens uddannelsesinstitution i Prag, „Det internationale Baptist-præsteseminarium“ (IBTS). Shumilin arbejder selv på en doktorgrad fra IBTS.

Den kirgisiske generalsekretær beskriver forholdet mellem sit forbund og det amerikanske „Sydstatsbaptistkonvent“ (SBC)“ som værende „ikke tæt“. Kun én missionær er stadig engageret i Kirgisistan. Men Shumilin beklager, at hans kirke ikke var i stand til at besøge den SBC-sponse-rede konference i Lemgo i Tyskland i april. Det er stadig planlagt, at Morris Chapman (Nashville), formand for SBC's bestyrelse, skal besøge Kirgisistan. I 2004 skiltes SBC, den største protestantiske menighed i Nordamerika, også fra BWA.

Dog har et af forbundets primære vanskeligheder – emigration – kun lidt at gøre med kirkepolitik. Generalsekretæren beretter, at medlems-tallet i hans forbund er faldet fra 13.000 i 1987 til 3.000. Kirgisistans befolkning var engang 45 % russisk – nu kun 10 %. Han tilskriver primært udvandringen en svag økonomi og den politik, der føres vedr. nationale mindretal. Selv om kun 66 % af landets 5,08 millioner indbyggere er af kirgisisk nationalitet, gennemtvinges brugen af det kirgisiske sprog.

William Yoder, Ph.D.

*Afdeling for eksterne kirkerelationer
Moskva, den
19. august 2008*

MØDER I OKTOBER OG NOVEMBER

v/ Henrik Ertner Rasmussen

Søndag den 5. oktober kl. 16.00-17.00

Luthersk Missionsforening

Kirkegårdsvej 21

2300 København S

Familiemøde

Søndag den 5. oktober kl. 19.00-22.00

Hans Egedes Kirke

Vardegade 10

2100 København Ø

Prædiken ved Mikkeldags festvesper
NB: Bemærk ændring fra 29. september.

v/ Poul Thomsen

Onsdag den 8. oktober kl. 19.30

Mogenstrup Missionshus

Emne: Ydremissionsaften

Tirsdag den 4. november kl. 14.30

Hinnerup Missionshus

Emne: Arbejdet i Østeuropa

Vil du hjælpe med pakning af nødhjælpsforsyninger?

Alle – erfarne som uerfarne – er hjerteligt velkomne til at deltage i sortering og pakning af nødhjælpsforsyninger i uge 44, den 27. – 30. oktober, og uge 47, den 17. – 20. november, i Gatten, Himmerland.

Brugt tøj og fodtøj i god stand kan sendes til Poul og Elsie Thomsen, eller man kan ringe til dem på tlf. 98 66 30 35 og aftale nærmere.

Sæt kryds i din kalender

Dansk Europamission holder årsmøde
lørdag den 4. april 2009 kl. 14.30 - 20.30
i Karlslunde Strandkirke,
Karlslunde Mosevej 3,
2690 Karlslunde.

Alarm fra Orissa, Indien

Følgende brev blev sendt til os af pastor, dr. Pran R. Parichha, allerede søndag den 24. august:

Lørdag aften, den 23. august i år, blev den øverste leder for den fundamentalistiske hinduistiske bevægelse Vishwa Hindu Parishad (VHP), Swami Lakshanananda Saraswati, myrdet sammen med tre andre fra VHP. Mordene fandt sted i hans andet ashram (religiøst center) i Jalespeta-området under Tumudibandh Politistation i Kandhmal-distriktet, hvor Lakshanananda havde camperet siden fredag. (Inden da var han blevet arresteret af politiet i Cuttack, mens han ledede et protestmøde om en sag omkring Amarnath templet (et hindutempel, red.) i Kashmir). De militante skød vil-

kårligt, da et yoga-aftenmøde var ved at tage sin begyndelse i det religiøse center i Jalespeta. Få dage inden denne begivenhed fandt sted, havde han af maoisterne modtaget en advarsel om at forlade området og for at opildne til gruppevold i distriktet.

Hele området er blevet afspærret af politiet. Der er blevet indsat politistyrker i adskillige følsomme områder i Kandhmal-distriktet. I henhold til forskellige kilder har et stort antal bevæbnede hindu-aktivister samlet sig i Jalespeta-området fra forskelli-

Bagmanden for angrebene i julen mod kristne i Kandhamal-distriktet myrdet af maoistiske oprørere – kristne får skylden

ge dele af Orissa. VHP og Bajrang Dal-aktivisterne havde lavet en vejblokade adskillige steder, bl.a. på Hovedvej 5, der går gennem Orissa over en strækning på 1000 km. Sangh Parivar har iværksat en 12 timers strejke.

Denne alvorlige begivenhed frygtes at ville få alvorlige eftervirkninger i Kandhamal og andre dele af Orissa og resultere i gruppevold igen. Situationen var ellers langsomt ved at vende tilbage til det normale igen (efter forfølgelserne omkring julen 2007, red.). Folk var i færd med at

En kristens udbrændte bil efter angreb i Orissa. Alle billeder i denne artikel er fra All India Christian Council.

Kristne gemmer sig i junglen.

genopbygge de ødelagte huse og ved at falde til ro efter de frygtelige oplevelser. Nu er vi bange for, at Lakhnananda Saraswatis død vil destabilisere situationen yderligere i det følsomme Kandhamal-distrikt.

Da det i dag er søndag, vil hindu-aktivister måske angribe kirkegængere og afbryde gudstjenester. På denne baggrund anmoder jeg inderligt om forbøn for det kristne samfund i Kandhamal, at det får fred og beskyttelse.

Redaktionen tilføjer: Artiklen fra dr. Parichha blev allerede skrevet dagen efter mordet. Desværre udviklede begivenhederne sig endnu værre end frygtet, idet ikke blot Kandhamal-distriktet blev ramt, men forfølgelserne af de kristne bredte sig, så der blev rapporteret om episoder over stort set hele delstaten Orissa. Der

kom også rapporter om, at hindu-ekstremister fra andre stater blev opildnet til at komme og deltage i straffeekspeditionerne mod de kristne. Lige inden redaktionens slutning er der kommet beretninger om, at nonner er blevet mishandlet og kirker angrebet også i nabostaterne til Orissa.

I selve Orissa har der været registreret voldsepisoder i 14 distrikter, ca. 13.000 kristne er i opsamlingslejre, det er anslået, at op mod 50.000 kristne er flygtet ud i jungleområder, 11 skoler og fire ikke-statslige udviklingsorganisationer er blevet angrebet, 42 kristne er dræbt, mindst 400 kirker er helt eller delvist blevet ødelagt, og hundreder præster og ordenssøstre er blevet mishandlet. Desuden har hundreder af kristne små forretningsdrivende fået deres virksomheder ødelagt.

Nødhjælpslejr for de kristne, der er sendt på flugt.

Søster Lydia, enke efter pastor Akbar Digal, som gav sit liv for Jesus i byen Totomaha.

Victoria smiler, fordi hun går i skole

Dansk Europamission får smilet frem

Man kan ikke se på Victoria, at hun kommer fra en meget fattig familie. Hun er 12 år og går nu i 3. klasse.

Victoria har mistet sin far. Inden han døde, var han blevet chikaneret på sin arbejdsplads, formentlig fordi han ikke kunne betale sin gæld tilbage hurtigt nok. Mange fattige kristne i Pakistan er bundet i økonomisk gæld til bedrestillede menne-

sker, som desværre udnytter deres uvidenhed for derefter at kræve pengene hurtigt tilbage. Uretfærdigheden trives i Pakistan.

Derfor er det så vigtigt, at den nye generation - børnene - får en chance for at komme ud af elendigheden. Det gør vi ved at give de fattige børn skolegang.

Victoria har en drøm om at blive advokat, så hun kan forsvare de fattige og forfulgte. Lige nu er Dansk Europamission med til at opfylde begyndelsen af denne drøm.

Vil du hjælpe os med at sende et barn i skole og opfylde en drøm som Victorias?